

มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด (ประเภท ข)

<p>เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘</p> <p style="text-align: center;">หน้า ๔</p> <p style="text-align: center;">ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง จากอาคารบางประเภทและบางขนาด</p>	<p>เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘</p> <p style="text-align: center;">หน้า ๕</p> <p style="text-align: center;">(๑) หอพัก ตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก</p> <p style="text-align: center;">(๔) สถานบริการประเภทสถานอาบน้ำ นวดหรืออบตัว ซึ่งผู้ให้บริการแยกตัว ตามกฎหมายว่าสถานบริการ</p> <p style="text-align: center;">(๕) โรงพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล</p> <p style="text-align: center;">(๖) อาคารโรงเรียนเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ อาคารสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ</p> <p style="text-align: center;">(๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การระหว่างประเทศและของเอกชน</p> <p style="text-align: center;">(๘) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า</p> <p style="text-align: center;">(๙) ตลาด ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข แต่ไม่รวมถึง ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือกิจการปลา</p> <p style="text-align: center;">(๑๐) กิจการหรือร้านอาหาร</p> <p style="text-align: center;">“ที่ทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้</p> <p style="text-align: center;">ข้อ ๑ ให้แบ่งประเภทของอาคารตามข้อ ๒ ออกเป็น ๕ ประเภท คือ</p> <p style="text-align: center;">(๑) อาคารประเภท ก.</p> <p style="text-align: center;">(๒) อาคารประเภท ข.</p> <p style="text-align: center;">(๓) อาคารประเภท ค.</p> <p style="text-align: center;">(๔) อาคารประเภท ง.</p> <p style="text-align: center;">(๕) อาคารประเภท จ.</p> <p style="text-align: center;">ข้อ ๔ อาคารประเภท ก. หมายความว่า อาคารดังต่อไปนี้</p> <p style="text-align: center;">(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้สอยอยู่รวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือหมู่ของอาคาร ตั้งแต่ ๕๐๐ ห้องขึ้นไป</p> <p style="text-align: center;">(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่พักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือหมู่ของอาคาร ตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องขึ้นไป</p> <p style="text-align: center;">(๓) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือหมู่ของอาคารตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป</p>
<p>โดยที่ได้มีการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และให้โอนภารกิจของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับการสมควรให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษเป็นผู้พิจารณาเห็นชอบกับวิธีการตรวจหาปริมาณการระบายน้ำทิ้ง นอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ตามกฎหมายควบคุมมลพิษ จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด</p> <p>อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขโดยตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้ระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมาธิการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้</p> <p>ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๑</p> <p>ข้อ ๒ ในประกาศนี้</p> <p>“อาคาร” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้น ไม่ว่าจะมีลักษณะเป็นอาคารหลังเดียว หรือเป็นหมู่ของอาคารตั้งอยู่ภายในพื้นที่ซึ่งเป็นบริเวณเดียวกัน และไม่ว่าจะมีอะเนกชั้นหรือเดี่ยว หรือมีหลายเท่าที่เชื่อมติดกันหรือมีอาคารหรือ ไม่ก็ตาม ซึ่งได้แก่</p> <p style="text-align: center;">(๑) อาคารชุด ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด</p> <p style="text-align: center;">(๒) โรงแรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม</p>	

(๔) อาคารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่พื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) อาคารที่ทำการของทางราชการ วิทยาลัยทาง ออการระหว่างประเทศ หวังของเอกชน

(๖) อาคารของศูนย์การทหารปืนใหญ่สรรพสินค้ามณฑลเสฉวน^๒ หรืออาคารหรือ^๓
ที่ประทับของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๓) ผลกระทบทางลบของมาตรการของกลุ่มของยากไร้ตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตร

(๔) กัดดาการกรรณยานกรณณพให้บริการบนถนนของอาคารหรือกลุ่มอาคาร

ข้อ ๕ อาคารประเภท ข. หมายถึง อาคารดังต่อไปนี้

(๑) อากาศทุนเงินจำนวนหนึ่งสำหรับซื้อหุ้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร

(๒) งบประมาณงานห้องสมุดหรือวิทยุชุมชนของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร

(๓) พหุทัตที่จำนวนของตัวแปรเป็นข้อมูลรวมกันทุกกรณีของอาหาร หรือกลุ่มของอาหาร

(๔) สถานการณ์ที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องกับทุนของภาค หรือกลุ่มของภาคตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ล้านบาทขึ้นไป

(๕) โรงพยาบาลแห่งราชการ รัฐบาลกิจ หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(b) อาคารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่เพิ่มเข้าหรือรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐบาลกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชน
ที่ทรัพย์สินที่ใช้สอยรวมกันกลุ่มกันของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง
๕๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๘) อาคารของศูนย์การศึกษาหรือห้องเรียนที่ดำเนินการใช้สอยร่วมกันของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๕๐๐ ตารางเมตร

(๕) ตลาดคนพื้นที่สองรวมกันเพิ่มขึ้นของการบริโภคกลุ่มของอากาศที่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร

(๑๐) กิตติสารทรงรับเอาทรัพย์สิน^๕ที่^๖ให้บริการ^๗กับ^๘ผู้^๙ขึ้น^{๑๐}ของ^{๑๑}ศาล^{๑๒}หรือ^{๑๓}กลุ่ม^{๑๔}ของ^{๑๕}อา^{๑๖}หาร^{๑๗}

ตั้งแต่^{๑๘} ๕๐๐ ตารางเมตร^{๑๙} แต่^{๒๐}ไม่ถึง^{๒๑} ๒,๕๐๐ ตารางเมตร^{๒๒}

ข้อ ๖ อาคารประเภท ก. หมายถึง อาคารดังต่อไปนี้

(๑) อาคารชุมนุมชนที่ ๑๑๕ มี ๑๕ ห้องเรียน ๑๐๐ ห้องเรียน

(๒) โรงแรมที่รับงานห้องสำหรับใช้ในห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร

ไม่ถึง ๖๐ ห้อง

(๓) พหุพจน์จำนวนของคำประสมที่เข้าเป็นหน่วยสัทนามิกนั้นของอาหาร หรือกลุ่มของอาหาร

(๔) สอนบริการชุมชน^{๒๔}ให้^{๒๕}ใช้สอยร่วมกับ^{๒๖}บุคลากร หรือกลุ่มของบุคลากร^{๒๗} ๑,๐๐๐
ตารางเมตร แต่^{๒๘}ไม่ถึง^{๒๙} ๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๕) ยานพาหนะที่การของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชน
 ที่ใช้เพื่อมิให้ใช้ส่วนร่วมกับผู้ขึ้นทะเบียนการเรียกกลุ่มของรถตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตรางเมตร แต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐
 ตรางเมตร

(๖) ตลาดกัมพูชาใช้ระบบเกณฑ์ของธนาคารโลก^๕ของอาคารตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป^๖จนถึง ๑,๕๐๐ ตารางเมตร

(๓) กิตติลาภหรือรางวัลอื่นที่^{๒๕}ได้รับ^{๒๖}ที่^{๒๗}ให้บริการกับทุนของอาคาร หรือผู้ถือหุ้นของอาคาร

ข้อ ๘ อาคารประเภท ง. หมายถึง อาคารดังต่อไปนี้

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง	หน้า ๘ ราชกิจจานุเบกษา	๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๗
<p>(๑) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๑๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๕๐ ห้อง</p> <p>(๒) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(๓) กิจการหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕๐ ตารางเมตร</p> <p>ข้อ ๘ อาคารประเภท ก. หมายความว่า กิจการหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้น ไม่ถึง ๑๐๐ ตารางเมตร</p> <p>ข้อ ๙ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งของอาคาร ประเภท ก. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ความเป็นกรดและด่าง (PH) ต้องมีค่าระหว่าง ๕-๙</p> <p>(๒) บีโอดี (BOD) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๓) สารแขวนลอย (Suspended Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๔) ซัลไฟด์ (Sulfide) ต้องมีค่าไม่เกิน ๑๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๕) สารที่ละลายได้ทั้งหมด (Total Dissolved Solids) ต้องมีค่าเพิ่มขึ้นจากปริมาณสารละลายในน้ำใช้ตามปกติไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๖) ตะกอนหนัก (Settleable Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๐.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๗) น้ำมันและไขมัน (Fat Oil and Grease) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๘) ทีเคเอ็น (TKN) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๕ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>ข้อ ๑๐ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ข. ต้องเป็นไปตามข้อ ๘</p>		
<p>เว้นแต่</p> <p>(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>ข้อ ๑๑ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ก. ต้องเป็นไปตามข้อ ๘</p>		
<p>เว้นแต่</p> <p>(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๓) ซัลไฟด์ ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๔) ค่าทีเคเอ็น ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>ข้อ ๑๓ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท จ. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ความเป็นกรดและด่างต้องมีค่าระหว่าง ๕-๙</p> <p>(๒) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๓) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๔) น้ำมันและไขมัน ต้องมีค่าไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>ข้อ ๑๔ การตรวจสอบมาตรฐานการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ให้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การตรวจสอบค่าความเป็นกรดและด่างให้กระทำโดยใช้เครื่องมือวัดความเป็นกรดและด่างของน้ำ (PH Meter)</p> <p>(๒) การตรวจสอบค่าบีโอดีให้กระทำโดยใช้วิธีการอะไซด์โมดิฟิเคชัน (Azide Modification) ที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๕ วัน ติดต่อกันหรือวิธีการอื่นที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษให้ความเห็นชอบ</p> <p>(๓) การตรวจสอบค่าสารแขวนลอยให้กระทำโดยใช้วิธีการกรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fibre Filter Disc)</p> <p>(๔) การตรวจสอบค่าซัลไฟด์ให้กระทำโดยใช้วิธีการไตเตรท (Titrate)</p> <p>(๕) การตรวจสอบค่าสารที่ละลายได้ทั้งหมดให้กระทำโดยใช้วิธีการระเหยแห้งหรืออุณหภูมิ ๑๐๑ องศาเซลเซียส ถึงอุณหภูมิ ๑๐๕ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>(๖) การตรวจสอบค่าตะกอนหนักให้กระทำโดยใช้วิธีการหาคอนูสออฟพี (Imhoff cone) ขนาดบรรจุ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร ในเวลา ๑ ชั่วโมง</p>		

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ ง	หน้า ๙ ราชกิจจานุเบกษา	๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๗
<p>(๓) ซัลไฟด์ ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๔) ค่าทีเคเอ็น ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>ข้อ ๑๒ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท ง. ต้องเป็นไปตามข้อ ๘</p>		
<p>เว้นแต่</p> <p>(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๓) ซัลไฟด์ ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๔) ค่าทีเคเอ็น ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>ข้อ ๑๓ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ประเภท จ. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ความเป็นกรดและด่างต้องมีค่าระหว่าง ๕-๙</p> <p>(๒) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๓) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>(๔) น้ำมันและไขมัน ต้องมีค่าไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร</p> <p>ข้อ ๑๔ การตรวจสอบมาตรฐานการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ให้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การตรวจสอบค่าความเป็นกรดและด่างให้กระทำโดยใช้เครื่องมือวัดความเป็นกรดและด่างของน้ำ (PH Meter)</p> <p>(๒) การตรวจสอบค่าบีโอดีให้กระทำโดยใช้วิธีการอะไซด์โมดิฟิเคชัน (Azide Modification) ที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๕ วัน ติดต่อกันหรือวิธีการอื่นที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษให้ความเห็นชอบ</p> <p>(๓) การตรวจสอบค่าสารแขวนลอยให้กระทำโดยใช้วิธีการกรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fibre Filter Disc)</p> <p>(๔) การตรวจสอบค่าซัลไฟด์ให้กระทำโดยใช้วิธีการไตเตรท (Titrate)</p> <p>(๕) การตรวจสอบค่าสารที่ละลายได้ทั้งหมดให้กระทำโดยใช้วิธีการระเหยแห้งหรืออุณหภูมิ ๑๐๑ องศาเซลเซียส ถึงอุณหภูมิ ๑๐๕ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>(๖) การตรวจสอบค่าตะกอนหนักให้กระทำโดยใช้วิธีการหาคอนูสออฟพี (Imhoff cone) ขนาดบรรจุ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร ในเวลา ๑ ชั่วโมง</p>		

(๙) การตรวจสอบค่าน้ำมันและไขมันให้กระทำโดยวิธีการสกัดด้วยตัวทำละลาย แล้วสกัดหา
น้ำหนักของน้ำมันและไขมัน

(๘) การตรวจสอบค่าที่เคอีนให้กระทำโดยวิธีการกลดาค์ล (Sjodahl)

ข้อ ๑๕ การทดสอบที่ผู้ส่งขย จำนวนหลายและจำนวนห้องของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร
ให้เป็นไปตามวิธีการที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๖ วิธีการเกี่ยวกับตัวอย่างน้ำ ความถี่ และระยะเวลาในการเก็บตัวอย่างน้ำ ให้เป็นไปตามที่
คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

อภยุทธ สีระไพรัช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรฐานคุณภาพสระว่ายน้ำ (NSPI)

	Minimum	Ideal	Maximum
Free Chlorine, ppm	1.0	1.0-3.0	3.0
Combined chlorine, ppm	None	None	0.2
Bromine, ppm	2.0	2.0-4.0	4.0
pH	7.2	7.4-7.6	7.8
Total Alkalinity, ppm	60	80-100	180
		(for Liquid Chlorine, Cal-Hypo and Lithium Hypo)	
		100-120	
		(for gas chlorine, dichlor, trichlor and bromine compounds)	
TDS, ppm	300	1000-2000	3000
Calcium Hardness, ppm	150	200-400	500-1000+
Cyanuric Acid, ppm	10	30-50	150
			(except where limited by Health Dept. requirements, often to 100 ppm)</TD>

Fact Sheet for Pool Staff

Your Disinfection Team: Chlorine & pH

Protection Against Recreational Water Illnesses (RWIs)

Protecting swimmers and their families from RWIs is the reason that pool staff regularly check both chlorine and pH levels. Chlorine and pH, your disinfection team, are the first defense against germs that can make swimmers sick.

What does chlorine do?

Chlorine kills germs in pools—but it takes time to work. Therefore, it's important to make sure chlorine levels are always at the levels recommended by the health department (usually between 1.0 - 3.0 ppm).

Why does chlorine need to be tested regularly?

All sorts of things can reduce chlorine levels in pool water. Some examples are sunlight, dirt, debris, skin, and fecal matter from swimmer's bodies. That's why chlorine levels must be routinely measured. However, the time it takes for chlorine to work is also affected by the other member of the disinfection team, pH.

Why is pH important?

Two reasons. First, the germ-killing power of chlorine varies with pH level. As pH goes up, the ability of chlorine to kill germs goes down. Second, a swimmer's body has a pH between 7.2 and 7.8, so if the pool water isn't kept in this range then swimmers will start to feel irritation of their eyes and skin. Keeping the pH in this range will balance chlorine's germ-killing power while minimizing skin and eye irritation.

What else can be done to promote Healthy Swimming?

The best way to kill germs is by routinely measuring and adjusting chlorine and pH levels. Since a few germs can survive for long periods in even the best-maintained pools, it is also important that swimmers become aware of Healthy Swimming behaviors (don't swim when ill with diarrhea, don't swallow pool water, take frequent bathroom breaks, and practice good hygiene). Combining Healthy Swimming behaviors with good chlorine and pH control will reduce the spread of RWIs.

For further information, visit our website at www.cdc.gov/healthyswimming/q_and_a.

Healthy Swimming

Water Quality	pH
Poor Chlorine Disinfection Eye Irritation Skin Irritation	> 8.0
Most Ideal for Eye Comfort and Disinfection	7.8
	7.6
	7.2
Eye Irritation Skin Irritation Pipe Corrosion	< 7.0

ข้อ 2 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลตามประกอบกิจการการระวาง
น้ำหรือกิจการอื่นๆ ในทางอันเสียเปรียบ ราชกาลส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาออกข้อบัญญัติ
ท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขทั่วไป ให้ผู้ดำเนินการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพหรือ
คุณสมบัติของสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ตาม
มาตรา 23(2) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ตามหลักเกณฑ์คำวินิจฉัยคณะกรรมการ
การควบคุมการประกอบกิจการสาธารณะว่านน้ำหรือกิจการอื่นๆ ในทางอันเสียเปรียบตามวิธีที่มี

ข้อ 3 กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่น โดยขอเพิกถอนหรือถอนตัวจาก
ประกอบกิจการสาธารณะบ้าง หรือกิจการอื่นๆ ในทางอ้อมขึ้นกับ การจัดทำกิจการประเพณีนั้น และ
ประเพณีซึ่งต้องการเพิกถอนหรือยกเลิกแล้วเพื่อให้ประกอบกิจการได้ทราบ โดยทั่วกันด้วย ทั้งนี้
เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้ได้ไป

ไฟฟ้า ณ วันที่ 20 มกราคม 2550

(นายปราชญ์ บุณยวงศ์วิโรจน์)
 ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ฉบับที่ 1 / 2550

เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการระหว่างหน้า หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

[illegible]

อธิยาศัยจนความในพรา 103) แห่งพระราชนิติธิกรณสาธตพสุ พ.ศ. 2535 คณะกรรมการสาธตพสุได้มีมติในการการประชุมครั้งที่ 43-32549 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2549 เสนอให้ออกค่านะนำแก่ทหารสวตั้งขึ้นในการออกข้อกำหนดคั้งขึ้น

ข้อ 1 กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใด มีการประกอบกิจการส่วนงานและกิจการอื่นในทางนอกเสียจาก ข้าราชการท้องถิ่นนั้นขอออกชดเชยกำหนดชดเชยท้องถิ่นกำหนดให้ ข้าราชการท้องถิ่นนั้นได้ ตามมาตรา 32 (1) แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาดังกล่าว เป็นกิจการที่ต้องควบคุมในท้องถิ่นนั้น ได้ ตามมาตรา 32 (1) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

<p>3.3.8 แอมโมเนีย (Ammonia) ไม่เกิน 20 ส่วนในล้านส่วน</p> <p>3.3.9 ไนเตรท (Nitrate) ไม่เกิน 50 ส่วนในล้านส่วน</p> <p>3.3.10 โคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria) น้อยกว่า 10 ต่อ 100 มิลลิกรัม โดยวิธีเอ็มพีเอ็น (Most Probable Numbers) ในอัตราส่วน 100 มิลลิกรัม</p> <p>3.3.11 ตรวจไม่พบฟิโคไลต์ฟอร์ม (Fecal coliform)</p> <p>3.3.12 ตรวจไม่พบจุลินทรีย์ก่อโรคหรือตัวบ่งชี้จุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค (<i>Pathogenic coliforms</i>, <i>Shigella</i>, <i>Salmonella</i>, <i>Shigella</i>)</p> <p>3.4 จัดให้มีการเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ตามเกณฑ์มาตรฐานดังนี้</p> <p>3.4.1 การเก็บตัวอย่างต้องทำอย่างน้อย 2 จุด โดยเก็บจากส่วนลึกและส่วนผิวน้ำ</p> <p>3.4.2 ตรวจวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียอีโคไล และค่าความเป็นกรด-ด่าง อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง ก่อนเปิดและหลังปิดบริการ หากมีผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก หรือเป็นวันที่มีแสงแดดจัดควรตรวจสอบปริมาณแบคทีเรียอีโคไล และค่าความเป็นกรด-ด่างในระหว่างวันด้วย กรณีใช้คลองธรรมชาติ ควรตรวจวัดค่าคลอรีนด้วย</p> <p>3.4.3 ตรวจวิเคราะห์ปริมาณ โคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria) และฟิโคไลต์ฟอร์ม (Fecal coliform) อย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง</p> <p>3.4.4 ตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางเคมี และชีวภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานตามที่กำหนดในข้อ 3.3 ครบทุกข้อมูล อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อประกอบการพิจารณาเพื่อขอใบอนุญาต</p> <p>3.5 จัดหาเครื่องมือสำหรับตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำไว้ประจำ รวมทั้งบันทึกผลการตรวจวิเคราะห์ และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้</p> <p>3.5.1 เครื่องมือที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียอีโคไล ต้องสามารถตรวจวิเคราะห์ได้ในช่วง 0.2 – 2 ส่วนในล้านส่วน</p> <p>3.5.2 เครื่องมือที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด-ด่าง ต้องสามารถตรวจวัดได้อย่างน้อยช่วง 3-9 และสามารถอ่านค่าได้ช่วงละ 1</p> <p>3.5.3 มีการบันทึกข้อมูลจำนวนผู้ใช้สระว่ายน้ำในแต่ละวัน แยกเพศและอายุ ระยะเวลาที่ใช้สระว่ายน้ำ</p> <p>3.6 ต้องจัดทำป้ายแสดงข้อปฏิบัติสำหรับผู้ใช้บริการติดไว้บริเวณสระว่ายน้ำให้มองเห็นชัดเจน และควรมีข้อความอย่างน้อยดังนี้</p> <p>3.6.1 ต้องสวมชุดว่ายน้ำที่สะอาด</p> <p>3.6.2 ต้องชำระร่างกายก่อนลงสระทุกครั้ง</p>	<p>3.3.8 แอมโมเนีย (Ammonia) ไม่เกิน 20 ส่วนในล้านส่วน</p> <p>3.3.9 ไนเตรท (Nitrate) ไม่เกิน 50 ส่วนในล้านส่วน</p> <p>3.3.10 โคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria) น้อยกว่า 10 ต่อ 100 มิลลิกรัม โดยวิธีเอ็มพีเอ็น (Most Probable Numbers) ในอัตราส่วน 100 มิลลิกรัม</p> <p>3.3.11 ตรวจไม่พบฟิโคไลต์ฟอร์ม (Fecal coliform)</p> <p>3.3.12 ตรวจไม่พบจุลินทรีย์ก่อโรคหรือตัวบ่งชี้จุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค (<i>Pathogenic coliforms</i>, <i>Shigella</i>, <i>Salmonella</i>, <i>Shigella</i>)</p> <p>3.4 จัดให้มีการเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ตามเกณฑ์มาตรฐานดังนี้</p> <p>3.4.1 การเก็บตัวอย่างต้องทำอย่างน้อย 2 จุด โดยเก็บจากส่วนลึกและส่วนผิวน้ำ</p> <p>3.4.2 ตรวจวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียอีโคไล และค่าความเป็นกรด-ด่าง อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง ก่อนเปิดและหลังปิดบริการ หากมีผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก หรือเป็นวันที่มีแสงแดดจัดควรตรวจสอบปริมาณแบคทีเรียอีโคไล และค่าความเป็นกรด-ด่างในระหว่างวันด้วย กรณีใช้คลองธรรมชาติ ควรตรวจวัดค่าคลอรีนด้วย</p> <p>3.4.3 ตรวจวิเคราะห์ปริมาณ โคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria) และฟิโคไลต์ฟอร์ม (Fecal coliform) อย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง</p> <p>3.4.4 ตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางเคมี และชีวภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานตามที่กำหนดในข้อ 3.3 ครบทุกข้อมูล อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อประกอบการพิจารณาเพื่อขอใบอนุญาต</p> <p>3.5 จัดหาเครื่องมือสำหรับตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำไว้ประจำ รวมทั้งบันทึกผลการตรวจวิเคราะห์ และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้</p> <p>3.5.1 เครื่องมือที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียอีโคไล ต้องสามารถตรวจวิเคราะห์ได้ในช่วง 0.2 – 2 ส่วนในล้านส่วน</p> <p>3.5.2 เครื่องมือที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด-ด่าง ต้องสามารถตรวจวัดได้อย่างน้อยช่วง 3-9 และสามารถอ่านค่าได้ช่วงละ 1</p> <p>3.5.3 มีการบันทึกข้อมูลจำนวนผู้ใช้สระว่ายน้ำในแต่ละวัน แยกเพศและอายุ ระยะเวลาที่ใช้สระว่ายน้ำ</p> <p>3.6 ต้องจัดทำป้ายแสดงข้อปฏิบัติสำหรับผู้ใช้บริการติดไว้บริเวณสระว่ายน้ำให้มองเห็นชัดเจน และควรมีข้อความอย่างน้อยดังนี้</p> <p>3.6.1 ต้องสวมชุดว่ายน้ำที่สะอาด</p> <p>3.6.2 ต้องชำระร่างกายก่อนลงสระทุกครั้ง</p>
---	---

<p>3.6.3 ผู้ที่เป็นโรคตาแดง โรคผิวหนัง เป็นหวัด หูน้ำหนวก หรือโรคติดต่ออื่นๆ ห้ามลงเล่นในสระว่ายน้ำ</p> <p>3.6.4 ห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้ามาในบริเวณสระว่ายน้ำ</p> <p>3.6.5 ห้ามปีนสระ บันไดลadders หรือสิ่งปลูกสร้างในน้ำ</p> <p>3.6.6 ห้ามทำสระว่ายน้ำสกปรก</p> <p>3.6.7 จำนวนผู้ใช้บริการมากที่สุดที่สระว่ายน้ำสามารถรองรับได้</p> <p>3.6.8 วิธีการปฐมพยาบาลช่วยคนจมน้ำ</p> <p>3.7 ต้องดูแลบำรุงรักษาเครื่องกรองน้ำตามระยะเวลาที่สมควรเพื่อให้ทำงานได้ตามประสิทธิภาพ</p> <p>4. การจัดการเกี่ยวกับสารเคมี</p> <p>4.1 สถานที่เก็บสารเคมี ต้องมีป้ายระบุว่า “สถานที่เก็บสารเคมีอันตราย” และ “ห้ามเข้า” มีการระบอบุคลากร และมีการป้องกันน้ำซึมเข้าอาคารและสารเคมี และมีการจัดการกับสารเคมีเมื่อไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>4.2 สารเคมีที่ใช้ต้องมีฉลากระบุชื่อสารเคมี ส่วนผสม หรือส่วนประกอบที่เป็นอันตราย วิธีการใช้ และวิธีการปฐมพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน หรือคนที่ถูกพิษขึ้นทันทีกำหนด</p> <p>4.3 ในการใช้สารเคมีต้องปฏิบัติตามที่ระบุไว้ในฉลาก และไม่นำสารเคมีมาเติมลงในบ่อที่มีระดับการเติมสารเคมีแบบอัตโนมัติให้เติมสารเคมีลงในสระว่ายน้ำในขณะปิดบริการแล้ว</p> <p>4.4 สถานที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมี ต้องมีแสงสว่างเพียงพอ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุเนื่องจากพนักงานไม่สามารถมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ค่ามาตรฐานแสงสว่างในบริเวณต่างๆ ควรมีดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ห้องสุขา ห้องเก็บสารเคมี ไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์ - ห้องเครื่องกรองน้ำ ไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์ - ห้องหรือสถานที่ที่เก็บสารเคมี ไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์ <p>4.5 ต้องมีมาตรการในการป้องกันการสัมผัสสารเคมีของพนักงาน เช่น กำหนดขั้นตอนการทำงานที่ปลอดภัย จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสม ให้คนงาน รวมทั้งประเมินการสัมผัสสารเคมีอันตรายของพนักงานที่ทำงานที่เติมสารเคมี และมีผลไว้ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบอย่างละเอียดเป็นประจำ</p> <p>4.6 ในขณะทำงานกับสารเคมี ให้ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสม เช่น สวมหมวก และสวมถุงมือในขณะปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมี เป็นต้น</p>	<p>3.6.3 ผู้ที่เป็นโรคตาแดง โรคผิวหนัง เป็นหวัด หูน้ำหนวก หรือโรคติดต่ออื่นๆ ห้ามลงเล่นในสระว่ายน้ำ</p> <p>3.6.4 ห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้ามาในบริเวณสระว่ายน้ำ</p> <p>3.6.5 ห้ามปีนสระ บันไดลadders หรือสิ่งปลูกสร้างในน้ำ</p> <p>3.6.6 ห้ามทำสระว่ายน้ำสกปรก</p> <p>3.6.7 จำนวนผู้ใช้บริการมากที่สุดที่สระว่ายน้ำสามารถรองรับได้</p> <p>3.6.8 วิธีการปฐมพยาบาลช่วยคนจมน้ำ</p> <p>3.7 ต้องดูแลบำรุงรักษาเครื่องกรองน้ำตามระยะเวลาที่สมควรเพื่อให้ทำงานได้ตามประสิทธิภาพ</p> <p>4. การจัดการเกี่ยวกับสารเคมี</p> <p>4.1 สถานที่เก็บสารเคมี ต้องมีป้ายระบุว่า “สถานที่เก็บสารเคมีอันตราย” และ “ห้ามเข้า” มีการระบอบุคลากร และมีการป้องกันน้ำซึมเข้าอาคารและสารเคมี และมีการจัดการกับสารเคมีเมื่อไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>4.2 สารเคมีที่ใช้ต้องมีฉลากระบุชื่อสารเคมี ส่วนผสม หรือส่วนประกอบที่เป็นอันตราย วิธีการใช้ และวิธีการปฐมพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน หรือคนที่ถูกพิษขึ้นทันทีกำหนด</p> <p>4.3 ในการใช้สารเคมีต้องปฏิบัติตามที่ระบุไว้ในฉลาก และไม่นำสารเคมีมาเติมลงในบ่อที่มีระดับการเติมสารเคมีแบบอัตโนมัติให้เติมสารเคมีลงในสระว่ายน้ำในขณะปิดบริการแล้ว</p> <p>4.4 สถานที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมี ต้องมีแสงสว่างเพียงพอ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุเนื่องจากพนักงานไม่สามารถมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ค่ามาตรฐานแสงสว่างในบริเวณต่างๆ ควรมีดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ห้องสุขา ห้องเก็บสารเคมี ไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์ - ห้องเครื่องกรองน้ำ ไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์ - ห้องหรือสถานที่ที่เก็บสารเคมี ไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์ <p>4.5 ต้องมีมาตรการในการป้องกันการสัมผัสสารเคมีของพนักงาน เช่น กำหนดขั้นตอนการทำงานที่ปลอดภัย จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสม ให้คนงาน รวมทั้งประเมินการสัมผัสสารเคมีอันตรายของพนักงานที่ทำงานที่เติมสารเคมี และมีผลไว้ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบอย่างละเอียดเป็นประจำ</p> <p>4.6 ในขณะทำงานกับสารเคมี ให้ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสม เช่น สวมหมวก และสวมถุงมือในขณะปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมี เป็นต้น</p>
--	--

4.7 ห้ามสูบบุหรี่ ดื่มน้ำหรือรับประทานอาหารในห้องจัดเก็บสารเคมี

4.8 คุณลักษณะอย่างสม่ำเสมอ หากสามารถรับรู้ได้ คือทำให้ความสะอาดทันที

5. การจัดการสิ่งปฏิกูล น้ำเสีย และมูลฝอย

5.1. จัดให้มีห้องน้ำ ห้องสุขา และการบำบัดสิ่งปฏิกูลดังนี้

5.1.1 มีห้องน้ำ ห้องส้วมแยกจากกัน โดยมีแบบและจำนวนตามที่กำหนดใน

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาสารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

5.1.2 ลักษณะของห้องส้วม การบำบัด และการกำจัดสิ่งปฏิกูลต้องถูกต้องตามหลัก

ผู้ขานกนิบาต

5.1.3 ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันที่เปิด

ให้บริการ

5.5.1.4 ภายในห้องนำตัวรวีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

5.2 มีการบำบัดน้ำเสียให้มีความสะอาดได้ตามมาตรฐานก่อนระบายสู่ทะเลตามจุด
ส่วนประกอบของระบบการจัดการน้ำเสีย ประกอบด้วย

5.2.1 คณะกรรมการผู้ช่วยเจ้าพนักงานฝ่ายน้ำเสีย

5.2.2 ระบบรวบรวมน้ำเสีย น้ำจากส่วนต่างๆของอาคารไหลมารวมกันที่ถังรวบรวมน้ำเพื่อรอการบำบัด น้ำที่ได้ออกจากถังรวบรวมน้ำจะไหลเข้าสู่บ่อบำบัด

5.2.4 ระบบบันทึกและซื้อขายบริการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดเหตุ

5.2.5 รางระบายน้ำที่วางหรือที่สำหรับระบายน้ำทั้ง ควมมีและรางวางปัดราง
เพื่อป้องกันเศษมูลสัตว์ และป้องกันหนู แดงจากทางเปิดของระบายน้ำออกสู่สาธารณะควรจะมีตะแกรง
ปิดเพื่อป้องกันหนูตัว

5.3 จัดให้มีการจัดการมูลฝอยดังนี้

5.3.1 ควรมีการคัดแยกมูลฝอยและมีภาชนะรองรับมูลฝอยแยกตามประเภท

5.3.2 มีภาชนะรองรับผลได้ที่เพียงพอตามหลักวิชาการ

5.3.3 ดำเนินการประชาสัมพันธ์

5.3.4 รวบรวมข้อมูลจากภาษาธรรมชาติไปยังที่ที่กลุ่มย่อยรวม หรือนำไปใช้ทุกวัน โดยเฉพาะข้อมูลที่นำเสนอได้ง่าย

5.3.5 กำหนดผลของตัวแปรที่ถูกต้องตามหลักสุขวิทยา และปฏิบัติตามข้อกำหนด

5.3.6 คุณควมให้เกดการทงนงผดยเกล่อนกลดคากยในสชานประกอเกดการและ

บริเวณโดยรอบ

6. การสุขภาพอาหารและน้ำดื่ม

6.1 ในการจัดการหน่วยอาหาร ต้องปฏิบัติตามหลักสุขวิทยาอาหาร และตามข้อกำหนดของท้องถิ่น

6.2 ต้องมีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มให้บริการอย่างเพียงพอ

6.3 ลักษณะการนำมาดื่ม ต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ให้นำแก้วมาล้างให้สะอาด ใช้แก้วหรือขวด ที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง และให้มีส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครึ่งหนึ่ง เพื่อให้ได้ค่า pH หรือมีข้อความกำกับไว้ว่า ให้นำมาดื่มได้

7. การป้องกันควบคุมสัตว์และแมลงนำโรค

7.1 ภายใต้อาณัติของงานไม่ควรมีหนี้ และเมื่องาน

7.2 ต้องมีการป้องกัน ความรู้ การจัดซื้อและแม่แบบไว้โดยโดยเฉพาะ แผนงาน และ แม่แบบบางอย่างถูกต้องตามหลักสุขวิทยา

8. การดูแลสุขภาพและความปลอดภัย

8.1 ต้องกำหนดให้ผู้ดูแลมาด้วย กรณีที่นำเด็กอายุต่ำกว่า 10 ปี ที่ยังว่านม้า ไม่เป็นและ ผู้ดูแลอยู่ที่ไหนมารถดูแลตัวเองได้มาใช้บริการสรวว่นม้า

8.2 จัดให้มีอุปกรณ์ช่วยชีวิต ดังนี้

8.2.1 โฟมช่วยชีวิต อย่างน้อย 2 อัน

8.2.2 ห่วงขุทธิ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 15 นิ้ว หรือรุ่นย่อย ผูกไว้กับเพ็ชกราว ไม่น้อยกว่าความกว้างของสระอย่างน้อย 2 อัน

8.2.3 ไม่ควรใช้ติด หรือวัสดุอื่นใด มีความยาวไม่เกินกว่า 3.5 เมตร นำหนักเบา

8.2.4 เครื่องช่วยหายใจ สำหรับผู้ใหญ่ และสำหรับเด็ก อย่างละ 1 ชุด

88.2.5 ห้องปฐมพยาบาลพร้อมชุดปฐมพยาบาลที่พร้อมใช้งาน ได้ตลอดเวลาไว้

ประจำสภาน้ำและอยู่ในบริเวณที่ใกล้ที่สุด

[illegible]

ว. เพชรไพบูลย์

มีการควบคุมมิให้เกิดเหตุว่าค่าจ้างซึ่งมาจากกิจกรรมการค้าและการต่างๆ

.....

**ข้อบังคับกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยหลักเกณฑ์การประกอบการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ
หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพประเภทการจัดตั้งสรวายน้ำ พ.ศ. ๒๕๓๐**

<p align="center">ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓</p> <p align="center">เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๐</p>	<p align="center">ข้อบังคับกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยหลักเกณฑ์การประกอบการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพประเภทการจัดตั้งสรวายน้ำ</p> <p align="center">พ.ศ. ๒๕๓๐</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ประเภทการจัดตั้งสรวายน้ำ เพื่อจัดระเบียบควบคุมการประกอบกิจการประเภทนี้ให้เบ็ดเสร็จรัดกุมยิ่งขึ้น และมีมาตรการป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนและอันตรายต่อสุขภาพของผู้ที่เข้าไปใช้บริการ</p> <p>อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ และข้อ ๑๔ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พ.ศ. ๒๕๑๕ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้</p> <p>ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยหลักเกณฑ์การประกอบการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ประเภทการจัดตั้งสรวายน้ำ พ.ศ. ๒๕๓๐”</p> <p>ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>
<p align="center">ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔</p> <p align="center">เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๐</p>	<p>ข้อ ๓ บรรดาระบบ ขอบเขต ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับหรือข้อขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับแทน</p> <p>ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้</p> <p>“สรวายน้ำ” หมายความว่า สรวายน้ำที่ให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป หรือประชาชนเฉพาะกลุ่ม โดยเรียกเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนเพื่อการค้า ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม</p> <p>“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้สรวายน้ำ หรือผู้เข้ามาในบริเวณสรวายน้ำ</p> <p>“ผู้ใช้สรวายน้ำ” หมายความว่า ผู้หลงวยานาหรือเล่นน้ำในสรวายน้ำ</p> <p>“ส่วนต้น” หมายความว่า สรวายน้ำส่วนที่มีความลึกจากผิวน้ำถึงผืนสรวายน้ำ ไม่มากกว่า ๑.๕๐ เมตร</p> <p>“ส่วนลึก” หมายความว่า สรวายน้ำส่วนที่มีความลึกจากผิวน้ำถึงผืนสรวายน้ำมากกว่า ๑.๕๐ เมตร</p> <p>“ระบบหมุนเวียน” หมายความว่า ระบบการปรับปรุงคุณภาพน้ำในสรวายน้ำ โดยการนำน้ำผ่านเครื่องบำบัดคุณภาพน้ำแล้วกลับมาใช้</p>

“อาคารประกอบ” หมายความว่า อาคารซึ่งสร้างไว้เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ใช้อาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า แต่งตัว และเก็บของ ตลอดจนห้องสุขา และอ่างล้างมือ

“บริเวณส้วมว่านา” หมายความว่า ส้วมว่านา รวมตลอดถึงที่ว่างรอบส้วมว่านาซึ่งใช้เป็นทางเดิน

ข้อ ๕ ต้องจัดสถานที่ประกอบกิจการส้วมว่านา ดังนี้

๕.๑ ให้มีที่ว่างรอบส้วมว่านาเพื่อเป็นทางเดินไม่น้อยกว่า ๑.๐๐ เมตร โดยวัดจากขอบในของส้วมว่านา

๕.๒ ให้อาคารประกอบสำหรับให้บริการแก่ผู้ใช้บริการ

๕.๓ ให้มีที่สำหรับล้างเท้าโดยตรงทางเข้าบริเวณส้วมว่านา เพื่อให้ผู้ใช้บริการล้างเท้าก่อนเข้าบริเวณส้วมว่านา

๕.๔ ให้มีทรางหรือเก็บรองเท้าของผู้ใช้บริการก่อนเข้าบริเวณส้วมว่านา

ข้อ ๖ ส้วมว่านาต้องมัลักษณะดังต่อไปนี้

๖.๑ สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กหรือวัสดุที่มีความแข็งแรง ไม่ซึมไม่ไ้ดิน พินและผนังเรียบทำความสะอาดง่าย

๖.๒ มีรางระบายน้ำรอบส้วมว่านา เพื่อบรรเทาฝนตกหนักและขนาดเพียงพอเพื่อรองรับน้ำฝน หรือบ่อลักษณะทำความสะอาด และขนาดเพียงพอเพื่อรองรับน้ำฝน พักน้ำฝน เพื่อให้สามารถกับน้ำฝนเพียงพอ

๖.๓ ขอบส้วมว่านา และทางเดินรอบส้วมว่านาต้องไม่ไ้ดิน น้ำไม่ขัง ทำความสะอาดง่ายและสามารถป้องกันจากทางเดินไหลลงสู่ส้วมว่านา

ข้อ ๗ อาคารประกอบต้องมัลักษณะ ดังนี้

๗.๑ อาคารประกอบ ต้องทำด้วยวัสดุมั่นคงแข็งแรง ผนังเรียบ ไม่ซึมไม่ไ้ดิน ทำความสะอาดง่าย ผนังและเพดานต้องมัลักษณะที่ แยกกันเป็นส่วนระหว่างชายและหญิง และต้องจัดให้มีจำนวนสุขภัณฑ์ ดังต่อไปนี้

	หญิง (ที่)	ชาย (ที่)
๑. ทอานบนฝาผนัง	อย่างน้อย ๒	๒
๒. ส้วม	๒	๒
๓. ทบส้วม	—	๒
๔. อ่างล้างมือ	๒	๒

๗.๒ ให้มีขนาดตามส้วมว่านาอย่างน้อย ๑ ท ต้องอยู่ในที่สังเกตเห็นได้ง่าย และต้องรักษาความสะอาดเสมอ

๗.๓ ในกรณีที่มีการเปิดใช้ส้วมว่านาในเวลากลางคืน ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอทั่วบริเวณส้วมว่านา เพื่อให้มองเห็นชัดเจน

๗.๔ ให้มีตู้เก็บของสำหรับผู้ใช้ส้วมว่านา

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๐

ข้อ ๘ นำในสรวายานต้องมคุณภาพ ดังนี้

๘.๑ นำต้องใสสะอาด

๘.๒ ในกรณีที่ใช้คลอรีน น้ำต้องมีปริมาณคลอรีนคงเหลือไม่น้อยกว่า ๐.๖ มิลลิกรัมต่อลิตรและไม่น้อยกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร ในขณะที่มีผู้ใช้สรวายาน และต้องมีการเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อตรวจหาปริมาณคลอรีนคงเหลือทุกวัน แล้วจัดทำเบนสติดไว้ให้เจ้าหน้าที่ตรวจ

สอบได้

กรณีที่ใช้ระบบฆ่าเชอโรน ต้องได้มาตรฐานตามที่กรุงเทพมหานครเห็นสมควร

๘.๓ นำต้องมีความเป็นกรด-ด่าง ไม่น้อยกว่า ๗.๒ และไม่น้อยกว่า ๘.๔ ในขณะที่มีผู้ใช้สรวายาน และให้มีการเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อตรวจวัดค่าดังกล่าวทุกวัน แล้วจัดทำเบนสติดไว้ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

๘.๔ คุณสมบัติทางชีววิทยา

๘.๔.๑ ตรวจพบแบคทีเรียชนิดโคลิฟอร์ม (Coliform Bacteria) น้อยกว่า ๑๐ ต่อมา ๑๐๐ มิลลิตร โดยวิธีเอ็มเฟอ (Most Probable Numbers)

๘.๔.๒ ตรวจไม่พบแบคทีเรียชนิด อี. โคไล

(Escherichia coli)

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๐

๘.๔.๓ ไม่มีจุลินทรีย์ทำให้เกิดโรค

มีการเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อตรวจวิเคราะห์ทางชีววิทยาอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง การเก็บตัวอย่างต้องทำอย่างน้อย ๒ จุด คือ ส่วนลึก และส่วนตื้น ในขณะที่มีผู้ใช้สรวายานมากที่สุด แล้วจัดทำเบนสติดไว้ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

๘.๕ นมอัตราการหมุนเวียน (Turnover rate) ผ่านระบบนาคูเว่นหมตหงสรวายานา ภายในเวลาไม่เกิน ๘ ชั่วโมง

ข้อ ๙ การรักษาความสะอาดสรวายานา ต้องปฏิบัติตาม ๘.๑ จัดให้มีการทำความสะอาดบริเวณสรวายานา และสำหรับล้างเท้าทุกครั้งจากการใช้สรวายานาแล้ว

๘.๒ จัดให้มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์สำหรับใช้ทำความสะอาดสรวายานาโดยเฉพาะไว้ประจำสรวายานา เช่น เครื่องดูดตะกอน เป็นต้น

๘.๓ ถ้ามีสิ่งสกปรกมองเห็นได้ ให้รีบกำจัดออกทันที

๘.๔ จัดให้มีป้ายแสดงกฎ ข้อบังคับสำหรับผู้สรวายานา โดยมข้อความอย่างน้อย ดังนี้

๘.๔.๑ ต้องสวมชุดว่ายน้ำที่สะอาดในการลงใช้สรวายานา

๘.๔.๒ จำนวนสูงสุดผู้ใช้สรวายานา

๕.๔.๓ ต้องชำระค่าจ้างยกย่อนางใช้สรวายมา
ทุกครั้ง และห้ามทำสรวายมาสกปรก

๕.๔.๔ ผู้บนโรคตาแดง ผื่นหนัง หวัด หูบน
นานหก หรือโรคติดต่ออื่นๆ ห้ามใช้สรวายมา

๕.๔.๕. กำหนดเวลาเปิด-ปิด สรวายมา

๕.๕ จัดให้มีผู้มีความรู้ความสามารถควบคุมดูแลในการ
ปรับปรุงคุณภาพในสรวายมาให้อยู่ในมาตรฐาน

๕.๖ จัดให้มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพื่อตรวจสอบปริมาณ
คลอรีน (ในกรณีใช้คลอรีน) และค่าความเบี่ยงกรด-ด่าง ของน้ำใช้ประจำ
สรวายมา

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้นาสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในบริเวณสรวายมาและ
หรืออาคารประกอบ

ข้อ ๑๑ การจัดระบบความปลอดภัย ต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

๑๑.๑ ในกรณีใช้คลอรีน การเติมคลอรีนห้ามใช้
วิธีผสมในคลอรีนหรือคลอรีนาลงในสรวายมาโดยตรงในขณะที่มีผู้
สรวายมา

๑๑.๒ จัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ซึ่งมี
ความชำนาญในการว่ายน้ำ และสามารถให้การปฐมพยาบาลได้ เล็ด
เปลี่ยนกันเพื่อดูแลความปลอดภัยและช่วยเหลือผู้ใช้บริการเมื่อเกิดอุบัติเหตุ
เหตุประจําอยู่ตลอดเวลาที่สรวายมาเปิดบริการ

๑๑.๓ กระดานกระโดดน้ำ จะต้องเป็นกระดานสำหรับ
กระโดดน้ำที่ได้มาตรฐาน พนักกระดานกระโดดต้องปูด้วยแผ่นยางกันลื่น
(Corrugated sheet rubber) ความสูงของกระดานกระโดดต้องมีความ
สัมพันธ์กับความลึกของบริเวณที่กระโดดน้ำที่กำหนด คือ

เมตร	เมตร
๐.๓๐-๐.๕๐	๒.๑๐
๐.๕๐-๑.๕๐	๒.๔๐
๑.๕๐-๒.๔๐	๒.๗๐
๒.๔๐-๓.๐๐	๓.๐๐

ถ้าบนสรวายมาไม่รวมตอมทว่าเหนือกระดานสำหรับกระโดดน้ำ
ความสูงไม่น้อยกว่า ๔.๐๐ เมตร

๑๑.๔ จัดให้มีหอปฐมพยาบาลพร้อมชุดปฐมพยาบาล
ไว้ประจำสรวายมา และตีประกาศวิธีการปฐมพยาบาลช่วยคนจมน้ำ
ไว้ในบริเวณสรวายมา

๑๑.๕ จัดให้มีอุปกรณ์ประจำสรวายมา ดังนี้
๑๑.๕.๑ ไม้ช่วยชีวิตหรือห่วงในיד ยาว
ไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ เมตร มีน้ำหนักเบาอย่างน้อย ๑ อัน วางไว้ปลายตู้
ส่วนลึก

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๐

๑๑.๕.๒ ห้างสรรพสินค้า เช่น ยางในรถยนต์ เส้น ผ้าศูนย์กลางภายในไม่น้อยกว่า ๑๕ นิ้ว ผู้ใดลักขโมยหรือขโมยกว่าความกว้างของสรวายานา

๑๑.๕.๓ โป้หมช่วยชีวิต (Kick Board) อย่างน้อย ๒ อัน

๑๑.๕.๔ เครื่องช่วยหายใจ สำหรับเด็กและผู้ใหญ่อย่างน้อยอย่างละ ๑ เครื่อง อุปกรณ์ดังกล่าวต้องวางไว้ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจนน และนำมาใช้สุ่ทันที

๑๑.๖ มีโทรศัพท์สายตรงไว้ใช้ในบริเวณสรวายานา และแจ้งหมายเลขของสถานที่สำคัญ ๆ ไว้ เช่น โรงพยาบาล สถานีตำรวจ ทำการของการไฟฟ้านครหลวง เป็นต้น

๑๑.๗ แสดงความลึกของสรวายานาไว้ให้เห็นชัดเจน

ข้อ ๑๒ สรวายานาที่มกัอนขอบคันใบบังคับ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติตามข้อบังคับได้ในระยะเวลาที่เห็นสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๓๐

พลตรี จำลอง ศรีเมือง

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร